

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychofizjologia seksualności człowieka

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoseksuologia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	4/VII
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/Ko nsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						8	58	2,3
Studia niestacjonarne	10	20						8	38	1,5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<p>Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne</p>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę w zakresie realizacji zadań poradnictwa seksuologicznego, pozna prawidłowości rozwoju psychoseksualnego człowieka oraz najczęściej występujące zaburzenia życia płciowego o charakterze psychologicznym, zarówno uwarunkowane indywidualnie jak i zaburzeniami funkcjonowania systemu małżeńskiego/rodzinnego.	K_W11
P_W02	Student zna i rozumie techniki pracy stosowane w poradnictwie i terapii zaburzeń seksualnych oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi nawiązywać kontakty terapeutyczne z pacjentem z trudnościami psychoseksualnymi zgodnie z praktyką zawodową.	K_U09
P_U02	Potrafił zinterpretować nieprawidłowości w życiu seksualnym człowieka o podłożu psychologicznym.	K_U11
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Uczestnik zajęć będzie się cechował otwartością na klienta i jego problemy. Nie będzie oceniał osób w kategoriach normatywnych, będzie koncentrował się na diagnozie problemu i celach klienta/pacjenta.	K_K09
P_K02	Podejmie się pracy z klientem/pacjentem po weryfikacji własnych kompetencji w odniesieniu do problemów pacjenta. Będzie potrafił odróżnić zakres własnych kompetencji od kompetencji lekarza seksuologa. Uczestnik zajęć będzie świadomy konieczności poszerzania własnych kompetencji oraz poddawania własnego warsztatu pracy superwizji.	K_K03
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Anatomia i fizjologia narządu płciowego oraz mięśni dna miednicy u kobiety.	P_W01 P_W02 K_W11 K_W12
W2	Biologiczne podłoże reakcji seksualnej kobiety. Rodzaje i jakość doświadczenia orgazmu.	
W3	Fizjopatologia przebiegu podniecenia seksualnego u kobiety; w cyklu życia i kolejnych jego etapach w związku ze spełnianą funkcją rozrodczą oraz infekcjach pochwowych.	
W4	FAM - /Model Unikania Lęku/ a zespół bólowy miednicy małej.	
W5	Anatomia i fizjologia narządu płciowego u mężczyzny.	
Lp.	Ćwiczenia:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Linearna reakcja seksualna mężczyzny, biologiczna podstawa doświadczenia orgazmu.	P_U01
T2	Patofizjologia oraz biologiczne przyczyny zaburzeń seksualnych u mężczyzn	P_U02
T3	Klasyfikacja DSM – V, przykładem konieczności uwzględnienia czynników organicznych w diagnozowaniu zaburzeń seksualnych u kobiet i mężczyzn, Klasyfikacja	P_K01 P_K02

	ICD-11	K_U09 K_U11 K_K09 K_K03
T4	Genito – Pelvic pain / Penetration Disorder	
T5	Miednica jako narząd wielofunkcyjny, wymagający interdyscyplinarnego spojrzenia w diagnozowaniu zaburzeń seksualnych.	
T6	Jakie informacje od ginekologa powinien otrzymać psycholog?	
T7	Historia bólu seksualnego, historią pomijania czynnika organicznego w diagnozowaniu zaburzeń seksualnych u kobiet	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
wykład	Egzamin pisemny	Wiedza
ćwiczenia	Kolokwium, aktywność merytoryczna studenta	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu, kolokwium, a także aktywności studenta na zajęciach.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100%

Dobry plus (4,5) 85%-89,99%

Dobry (4,0) 75%-84,99%

Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99%

Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99%

Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	62

Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h /4 ECTS	100h / 4 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
<p>Literatura podstawowa przedmiotu:</p> <p>Bankroft J.: Seksualność człowieka. Wyd. Urban & Partner. Wrocław 2012.</p> <p>Lew-Starowicz M., Lew-Starowicz Z., Skrzypulec-Plinta V. (2021). Seksuologia. Warszawa: PZWL.</p> <p>Jaczewski A. (red.): Biologiczne i medyczne podstawy rozwoju i wychowania, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2005.</p> <p>Beisert M. (2014). Seksualność w cyklu życia kobiety. Poznań: PWN.</p> <p>Woynarowska B., Kowalewska A., Izdebski Z., Komosińska K.: Biomedyczne podstawy kształcenia i wychowania. Podręcznik akademicki. PWN, Warszawa 2010.</p> <p>Jakima S. (2020). Dysfunkcje seksualne. Warszawa: PZWL.</p> <p>Lew-Starowicz Z. (2022). Psychoseksuologia. Metody diagnostyczne i terapeutyczne. Sopot: GWP.</p>		
<p>Literatura uzupełniająca przedmiotu:</p> <p>Krzystyniak K., Kalota H. (2021). Ograniczona płodność męska. Fizjologia, zagrożenia, leczenie niepłodności. Warszawa: Medyk.</p> <p>Gałecki P. (2022). Badanie stanu psychicznego. Rozpoznanie według ICD-11. Wrocław: Edra Urban & Partner.</p> <p>Sexual Health and the Menopause (2005). Guest Editor: John M. Tomlinson. British Menopause Society.</p> <p>Ladas A., Whipple B., Perry D., (2005). The G Spot and Other Recent Discoveries About Human Sexuality. New York: Henry Holt and Company.</p>		
<p>Inne materiały dydaktyczne:</p>		